

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΟΥΜΕ, Επεξηγηματικός Κατάλογος ΕΑΡΝ 2020

Περιεχόμενα

1. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ;	2
2. ΠΟΛΥΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ	2
ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:	3
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ	3
Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:	4
3. ΠΟΙΟΣ ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ;	4
4. ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ	5
5. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΠΟΣΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΟΙ, ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ	6
«ΑΠΟΛΥΤΟ» Ή ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΠΡΟΤΥΠΟ	6
«ΣΧΕΤΙΚΟ» ΠΡΟΤΥΠΟ	6
Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:	6
6. ΣΤΟΧΟΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ	7
Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ Ή ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ (ΑΡΟΡ) ΣΤΗΝ ΕΕ	7
Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΥΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΗΣΗΣ (ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ:	8
(SMD)	8
Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΕ (LWI)	8
Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΔΕΙΚΤΕΣ:	9
7. ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ	10
ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΗΣΗΣ» ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ 2020 ΣΤΗΝ ΕΕ	10
Η AGENDA 2030, ΚΑΙ ΟΙ ΣΒΑ	10
Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΕΕ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ	11
8. ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΑΜΒΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ	12
Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:	12
9. ΟΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΑΡΝ	13
1. ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ	13
2. ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΔΟΞΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ	14
3. ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.	15
4. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ – ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ	15
5. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ	16
6. ΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΕΡΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΚΟΥΕΙ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ	17
7. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	17
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ	18

1.ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ;

«Το πρόβλημα δεν είναι ότι ξεμένουμε από χρήματα που και που, το πραγματικό πρόβλημα είναι ότι ζούμε έτσι ολόκληρη τη ζωή μας και τα παιδιά μας μεγαλώνουν επίσης με τον ίδιο τρόπο».

«Όταν δεν έχεις διεύθυνση, σε πηγαίνουν από δω κι από κει, είσαι σαν ξένος. Δεν έχεις πρόσβαση στα δικαιώματά σου, δεν παίρνεις αλληλογραφία, δεν συμμετέχεις στην πολιτική ζωή, ούτε ψηφίζεις. Ντρέπεσαι να το πεις σε οποιονδήποτε».

«Ο τρόπος με τον οποίο σε κοιτούν οι άνθρωποι είναι ταπεινωτικός. Δεν θεωρείσαι άνθρωπος».

Φράσεις ανθρώπων που βιώνουν φτώχεια όπως αυτές παρατίθενται στο κείμενο EAPN 2018: Εθνική Αναφορά για τη Φτώχεια EAPN 2018 – περίληψη των κύριων ευρημάτων και συστάσεων.

- ✓ Οι άνθρωποι που βιώνουν **φτώχεια και κοινωνικό αποκλεισμό χαρακτηρίζονται από έλλειψη επαρκούς εισοδήματος, πόρων και πρόσβασης** σε δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες που είναι θεμελιώδεις για μια αξιοπρεπή ζωή.
- ✓ Η φτώχεια μπορεί **να εμποδίσει την πλήρη προσωπική και οικογενειακή ανάπτυξη και συμμετοχή** στην κοινωνική ζωή και στερεί την κοινωνία από το πλήρες δυναμικό των ανθρώπων που μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτή ενώ υπονομεύει την κοινωνική συνοχή και τη δυναμική, συμπεριληπτική, βιώσιμη ανάπτυξη.
- ✓ Όταν οι άνθρωποι δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση στο βιοτικό επίπεδο και είδος ζωής που θεωρείται αποδεκτό στην κοινωνία στην οποία ζουν, **αντιμετωπίζουν περισσότερες δυσκολίες στην προσπάθειά τους να ζουν μια ζωή με αξιοπρέπεια**, χωρίς ντροπή, στίγμα ή φόβο. Ωστόσο, οι άνθρωποι που ζουν στη φτώχεια σπανίως δείχνουν παθητικότητα. Είναι ανθεκτικοί και αντιστέκονται.
- ✓ Η φτώχεια αποτελεί **άρνηση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων** – οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών. Υπάρχει ηθική και πολιτική εντολή για να την αντιμετωπίσουμε και να την αλλάξουμε, **μαζί με τους ανθρώπους που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού και για αυτούς.**

2. ΠΟΛΥΔΙΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ

Η έννοια της πολυδιάστατης φτώχειας θέτει επί τάπητος την εμπειρία και επίδραση της φτώχειας στο μονοπάτι της ζωής των ανθρώπων. **Οι άνθρωποι βιώνουν φτώχεια με τη μορφή πολλών στερήσεων, όχι μόνο με το «να μην έχουν αρκετά χρήματα» – ή άλλα πράγματα, αλλά εμπειρίες, ευκαιρίες, υπηρεσίες και περιβάλλοντα που άλλοι δέχονται ως φυσιολογικά.** Αυτές οι στερήσεις ίσως περιλαμβάνουν ανεργία ή δουλειά κακής ποιότητας, οικονομικούς πόρους, πρόσβαση σε εκπαίδευση ποιότητας και φροντίδα υγείας, κοινωνική ενσωμάτωση,

οικογενειακή στήριξη, στέγαση και καθεστώς διαμονής. Οι άνθρωποι που ζουν στη φτώχεια ίσως υποφέρουν και από στίγμα, ντροπή, διακρίσεις, απομόνωση και αποκλεισμό από την κοινωνική ζωή, αρνητικές συνέπειες περιορισμένων ή βραχυπρόθεσμων αποφάσεων, χειρότερη ψυχική και σωματική υγεία και μικρότερο προσδόκιμο ζωής. Η υποκειμενική εμπειρία της υλικής στέρησης μπορεί να διαφέρει ουσιαστικά σε διαφορετικά πλαίσια – για παράδειγμα, όπου η πλειοψηφία των ανθρώπων είναι φτωχοί και έχουν κοινές εμπειρίες, σε σύγκριση με μια κατάσταση όπου υπάρχει περισσότερη ανισότητα και πολλοί άνθρωποι είναι πολύ πιο πλούσιοι ή φτωχότεροι από κάποιον.

Φτωχές περιοχές, συχνά σε μειονεκτούσες αστικές γειτονίες μεγάλων κωμοπόλεων και πόλεων ή σε πιο απομακρυσμένες αγροτικές περιοχές, επίσης αυξάνουν τον κίνδυνο για πολυδιάστατη φτώχεια και αποκλεισμό. Αυτά είναι μέρη και χώροι που έχουν μεγάλη έλλειψη από τις συνηθισμένες υποδομές, από συγκοινωνία και καλοπληρωμένη εργασία, από κοινωνικές υπηρεσίες, καλά σχολεία, ελεύθερο χρόνο, πολιτιστικούς και κοινοτικούς χώρους, ίσως διατρέχουν μεγαλύτερους περιβαλλοντικούς κινδύνους και μόλυνση. Τα παιδιά που ζουν σε τόσο φτωχές περιοχές από μικρή ηλικία βρίσκονται αντιμέτωπα με την ιδιαίτερα μειονεκτική θέση που τους επιφυλλάσσουν οι φορείς/θεσμοί που αναπαράγουν την κοινωνική ανισότητα και τις άνισες ευκαιρίες.

Η επίδραση της πολυδιάστατης φτώχειας μπορεί να μετριάσει στα αποτελέσματά της από προσωπικούς, διαπροσωπικούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς παράγοντες που στηρίζουν ή μειώνουν την ικανότητα διαχείρισης, την ανθεκτικότητα και την αντίσταση. Συχνές εμπειρίες φτώχειας, πολύ βαθιά φτώχεια ή επίμονη φτώχεια (π.χ. που κρατάει επί μακρόν), μπορεί να μειώσει την ανθεκτικότητα των ανθρώπων, ενισχύοντας τη φτώχεια και την απομόνωσή τους.

ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:

Η έννοια της πολυδιάστατης φτώχειας είναι απαραίτητη για την αναγνώριση των ευρύτερων ψυχολογικών, κοινωνικών και πολιτιστικών καθώς και οικονομικών αποτελεσμάτων της φτώχειας που σχετίζονται μεταξύ τους και συσσωρεύονται. Βλέπε επίσης EARN Explainer για τη Φτώχεια και την Ανισότητα (2014).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

Η κοινωνική ένταξη και ο αποκλεισμός έχουν να κάνουν με την αλληλεπίδραση των ανθρώπων στην κοινωνία. Ακριβώς όπως η υλική φτώχεια έχει να κάνει με τα «πάνω» και «κάτω» στην κοινωνία, ο κοινωνικός αποκλεισμός έχει να κάνει με τα «μέσα» και τα «έξω».

Ακριβώς όπως η φτώχεια μπορεί να είναι απόλυτη ή σχετική, έτσι μπορεί και ο κοινωνικός αποκλεισμός – η διάκριση ανάμεσα στην αποδυνάμωση, ή την πλήρη ρήξη, κοινωνικών δεσμών. Οι άνθρωποι μπορεί να οδηγηθούν στο περιθώριο, να βιώσουν αποξένωση, και να στιγματιστούν και υποστούν διακρίσεις από άλλους επειδή είναι «διαφορετικοί». Κίνδυνοι για κοινωνικό αποκλεισμό δημιουργούνται σε τρεις διαστάσεις: κράτος, ιδιαίτερα το κοινωνικό κράτος περιλαμβανομένης της κοινωνικής προστασίας και κοινωνικής βοήθειας, οικογένεια και δεσμοί με την κοινότητα, και αγορές, ιδιαίτερα η αγορά εργασίας.

Οι διαστάσεις αυτές σχετίζονται μεταξύ τους, αλλά μία διάσταση δεν μπορεί εντελώς να υποκαταστήσει μία άλλη στη στήριξη των ανθρώπων να συμμετέχουν πλήρως στην κοινωνία.

Στην ΕΕ, ο κοινωνικός αποκλεισμός ως έννοια ανέκυψε τη δεκαετία του 1970. Προήλθε από την ανησυχία σχετικά με την επίδραση του αποκλεισμού από την πληρωμένη εργασία εξαιτίας των κενών σε πολλές χώρες της ΕΕ στα κοινωνικά συστήματα ασφάλισης, που απέκλειαν τους μακροχρόνια άνεργους. Παράλληλα με την απώλεια εργασίας και την έλλειψη ικανότητας να βρουν άλλη, οι μακροχρόνια άνεργοι διέτρεχαν τον κίνδυνο να μην καλύπτονται από ασφάλιση ανεργίας ή άλλα επιδόματα του κοινωνικού κράτους και της εξάντλησης των οικογενειακών δεσμών, που ήταν όλο κι όλο αυτό το οποίο τους είχε απομείνει για να βασίζονται. Κινδυνεύουν να υποστούν πλήρη αποκλεισμό από το «τρίγωνο της πρόνοιας» της ένταξης στην οικογένεια και την κοινότητα, το κράτος και τις αγορές. Πρόσφατα, έχει γίνει καλύτερα κατανοητό ότι οι άνθρωποι που αντιμετωπίζουν κίνδυνο διάκρισης επί τη βάση της ηλικίας, της φυλής, της εθνικότητας, της θρησκείας, του φύλου, της σεξουαλικής ταυτότητας, της ανικανότητας ή της τάξης τους, βρίσκονται επίσης περισσότερο σε κίνδυνο αποκλεισμού από κάποιες ή όλες τις διαστάσεις της οικογένειας και της κοινότητας, του κράτους και των αγορών. Ο συνδυασμός ή η «διαθεματικότητα» αυτών των συνθηκών οδηγεί σε μεγαλύτερο ρίσκο και περισσότερες επιπτώσεις.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:

Η έννοια του κοινωνικού αποκλεισμού είναι απαραίτητη για την αναγνώριση ότι οι άνθρωποι αποκλείονται, ή μπαίνουν στο περιθώριο, και δεν αποτυγχάνουν απλώς, και ότι το είδος των κοινωνικών σχέσεων από τις οποίες χαρακτηρίζεται μια κοινωνία είναι βασικές όσον αφορά τους κινδύνους της φτώχειας και του αποκλεισμού. Η έννοια του κοινωνικού αποκλεισμού είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη αποτελεσματικών προσεγγίσεων για την καταπολέμηση της φτώχειας. Στον πυρήνα του, ο κοινωνικός αποκλεισμός αναγνωρίζει το βασικό ρόλο του κράτους στην παροχή ενός αποτελεσματικού πλαισίου για την πρόληψη των κινδύνων της φτώχειας και των συνεπειών της που να βασίζεται στα δικαιώματα.

3. ΠΟΙΟΣ ΔΙΑΤΡΕΧΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ;

Παιδιά, γυναίκες, μονογονεϊκά νοικοκυριά, νέοι άνθρωποι ηλικίας 18-24, άνθρωποι με περιορισμένα εκπαιδευτικά προσόντα, άτομα με ειδικές ανάγκες, κάποιες μειοψηφούσες εθνοτικές ομάδες, ιδιαίτερα οι Ρομά, πρόσφυγες και αιτούντες άσυλο, μετανάστες εκτός ΕΕ και άτομα από μια χώρα της ΕΕ που ζουν σε άλλη. Άτομα στη σύνταξη βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο από ό,τι ο γενικός πληθυσμός μόνο στην Εσθονία, τη Λετονία, τη Λιθουανία και τη Βουλγαρία, κυρίως εξαιτίας των χαρακτηριστικών του συνταξιοδοτικού συστήματος, της ηλικίας και του χάσματος μισθού σε σχέση με το φύλο, που μεταφράζεται σε κενό στις συντάξεις.

4. ΠΩΣ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

NB: Τα τμήματα 6 και 7 αυτού του εγγράφου εξηγούν πώς η ΕΕ μετρά τη φτώχεια και τους περιορισμούς, ιδιαίτερα για την πολυδιάστατη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό

Ένας από τους πέντε βασικούς δείκτες της στρατηγικής για την Ευρώπη 2020 είναι να μειωθεί η φτώχεια βγάζοντας τουλάχιστον 20 εκατομμύρια ανθρώπους από τον κίνδυνο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού μέχρι το 2020. Τα πιο πρόσφατα στοιχεία δείχνουν ότι μόνο 3,1 εκατομμύρια άτομα έχουν βγει από τη φτώχεια ανάμεσα στο 2008 και το 2017, σύμφωνα με τον σύνθετο δείκτη κινδύνου φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού (AROPE), που μετρά το σύνολο εκείνων των νοικοκυριών που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας, υποφέροντας από σοβαρή υλική στέρηση και ένταση χαμηλής εργασίας.

Το 2017, 112,8 εκατ. άνθρωποι στην ΕΕ ζούσαν σε νοικοκυριά που αντιμετώπιζαν κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού, [3] 22,4% του πληθυσμού της ΕΕ. 16,9% του πληθυσμού της ΕΕ βρισκόταν σε κίνδυνο φτώχειας κατόπιν κυβερνητικών μεταβιβάσεων (εκτός από συντάξεις). 9,5% του πληθυσμού ηλικίας 15-59 ετών ζούσε σε νοικοκυριά με πολύ χαμηλόμισθης έντασης εργασία, δηλ., είχαν πληρωμένη εργασία για 20% ή λιγότερες από τις ώρες εργασίας που θα μπορούσαν να έχουν τους προηγούμενους δώδεκα μήνες. 6,6% του πληθυσμού της ΕΕ υπέφεραν από σοβαρή υλική στέρηση, δηλ. είχαν έλλειψη τεσσάρων ή περισσότερων από τη λίστα των εννέα βασικών ειδών.

Η πλέον κοινή μορφή φτώχειας είναι η εισοδηματική φτώχεια. Το 2017, 53,5 εκατ. άνθρωποι στην ΕΕ των 28 ζούσαν σε νοικοκυριά που αντιμετώπιζαν εισοδηματική φτώχεια, αλλά όχι σοβαρή υλική στέρηση ή χαμηλής έντασης εργασία. 7,1 εκατ. άνθρωποι ζούσαν σε νοικοκυριά που αντιμετώπιζαν και τους τρεις κινδύνους, 26,5 εκατ. άνθρωποι ζούσαν σε νοικοκυριό που αντιμετώπιζε δύο από τους τρεις κινδύνους.

Υπήρξε συνολική πτώση στον κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού ανάμεσα στο 2016 και το 2017, τώρα βρίσκεται στο χαμηλότερο επίπεδο από το 2010. Η αλλαγή οφείλεται κυρίως στην πτώση στην ανεργία σε κάποια Κράτη Μέλη, που βελτίωσαν το δείκτη της χαμηλής έντασης εργασίας. Ταυτόχρονα, η εισοδηματική φτώχεια στην ΕΕ σημείωσε ελαφρά αύξηση.

Τα γενικά στοιχεία υποκρύπτουν πολλές παραλλαγές ανάμεσα στα Κράτη Μέλη. Το μερίδιο της φτώχειας ή του κοινωνικού αποκλεισμού υπολογίζεται ως μέσος όρος εθνικών στοιχείων. Το 2017, περισσότερο από το ένα τρίτο του πληθυσμού ήταν σε κίνδυνο φτώχειας σε τρία Κράτη Μέλη: τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία και την Ελλάδα. Τα χαμηλότερα μερίδια ήταν στη Σλοβακία, τη Φιλανδία και την Τσεχία – το χαμηλότερο μερίδιο ήταν της τάξης του 12,2%. Η φτώχεια αυξήθηκε ελαφρά στην Αυστρία, την Ολλανδία, τη Δανία και το Λουξεμβούργο.

Συγκριτικά προς το γενικό πληθυσμό (22,4%), τα παιδιά βρίσκονται σε μεγαλύτερο κίνδυνο φτώχειας (24,9%). Τα ποσοστά ποικίλουν από 15% στη Δανία και την Τσεχία σε πάνω από 40%

στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Στατιστικά, οι κύριοι παράγοντες που επηρεάζουν την παιδική φτώχεια είναι: η αγορά εργασίας και το μορφωτικό επίπεδο των γονέων, η σύνθεση του νοικοκυριού (π.χ. μονογονεϊκές οικογένειες) και η αποτελεσματικότητα της κυβερνητικής παρέμβασης μέσα από τη στήριξη εισοδήματος και την παροχή υπηρεσιών. Τα πιο ευάλωτα παιδιά, όπως εκείνα με γονείς μετανάστες, χρειάζονται ειδική στήριξη.

5. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΠΟΣΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΩΧΟΙ, ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

Η οικονομική φτώχεια αποτελεί τη διάσταση εκείνη της φτώχειας για τον τρόπο μέτρησης της οποίας έχει αναπτυχθεί η περισσότερη σκέψη. Μπορεί να μετρηθεί έμμεσα, ως εισόδημα, ή άμεσα, ως έλλειψη συγκεκριμένων υλικών αγαθών και υπηρεσιών, αν και τα μέτρα πρόσβασης σε υπηρεσίες δεν έχουν αναπτυχθεί επαρκώς.

Το **όριο** που καθορίζει ποιος είναι φτωχός και ποιος όχι, μπορεί να τεθεί με **δύο κύριους τρόπους:**

«ΑΠΟΛΥΤΟ» Ή ΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟ ΠΡΟΤΥΠΟ

ένα **«απόλυτο» ή καθορισμένο πρότυπο** – ένα χρηματικό ποσό (εισόδημα) ή ένα κοστολογημένο καλάθι αγαθών και υπηρεσιών (έξοδα) που χρειάζεται ένα άτομο ή ένα νοικοκυριό. Αυτό το «απόλυτο» πρότυπο μπορεί να καθορίζεται από κάποιο βασικό επίπεδο επιβίωσης, ή, από ένα επίπεδο «αξιοπρεπούς ζωής». Η απόφαση σχετικά με το τι είναι βασικό ή αξιοπρεπές αφήνεται συχνά στους επιστημονικά ειδικούς, ή σε εκείνους που λαμβάνουν τις πολιτικές αποφάσεις. Στην πραγματικότητα, όλα τα απόλυτα/καθορισμένα πρότυπα της απόφασης ποιος είναι φτωχός είναι μόνον «καθορισμένα» σε ένα κοινωνικό πλαίσιο: ακόμα και οι θερμίδες που χρειαζόμαστε για να επιβιώσουμε και από ποια πηγή, έχουν πολιτιστικές, κοινωνικές και οικονομικές διαστάσεις.

«ΣΧΕΤΙΚΟ» ΠΡΟΤΥΠΟ

Αυτό σημαίνει ότι **συγκρίνει εισοδήματα (ή προϋπολογισμούς) κάποιων ανθρώπων έναντι όλων των άλλων σε μια χώρα ή περιοχή.** Έτσι, αν τα πρότυπα ζωής αυξηθούν σε μια χώρα, το ίδιο συμβαίνει στο πρότυπο για την απόφαση του ποιος είναι φτωχός. Το ίδιο είναι αλήθεια αν τα εισοδήματα πέφτουν – το πρότυπο πέφτει.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:

- ✓ Εμείς **υποστηρίζουμε τη χρήση ενός καθορισμένου προτύπου ως έναν από τους τρόπους** για να μετρούμε τη φτώχεια. Αλλά η απόφαση σχετικά με το τι αποτελεί αξιοπρεπή ζωή, που διαμορφώνει αυτό το πρότυπο, πρέπει να περιλαμβάνει μια διαδικασία κοινωνικής συναίνεσης που να εμπλέκει τους ανθρώπους που βιώνουν τη φτώχεια καθώς και την ευρύτερη κοινωνία στο να καθορίσει ποιο είναι ένα αντιπροσωπευτικό καλάθι αγαθών και υπηρεσιών (προϋπολογισμοί αναφοράς).

- ✓ Εμείς επίσης υποστηρίζουμε την σχετική προσέγγιση στη μέτρηση της φτώχειας. **Χρειαζόμαστε τόσο σχετικά όσο και καθορισμένα πρότυπα.** Όλοι οι άνθρωποι έχουν το δικαίωμα να γίνονται αποδέκτες μεριδίου σε κάθε γενική αύξηση στον πλούτο στη χώρα ή την περιοχή τους. Για να ορίσουμε καλές πολιτικές, χρειάζεται να γνωρίζουμε τι συμβαίνει στη διανομή των εισοδημάτων στην κοινωνία. Αλλά επειδή τα επίπεδα ζωής μπορεί να ανέβουν ή να πέσουν πιο γρήγορα από τις κοινωνικά αποδεκτές ανάγκες, και επειδή ακόμα και στην ΕΕ υπάρχουν άνθρωποι σε κίνδυνο μη επίτευξης ούτε των πλέον βασικών αναγκών τους, χρειαζόμαστε επίσης καθορισμένα πρότυπα.

6. ΣΤΟΧΟΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ ΚΑΙ ΔΕΙΚΤΕΣ

Η ΕΕ έθεσε στόχο ως τμήμα της στρατηγικής Europe 2020 να βγάλει τουλάχιστον 20 εκατομμύρια ανθρώπους από τον κίνδυνο της φτώχειας και/ή του κοινωνικού αποκλεισμού μέχρι το 2020. Ο στόχος μετριέται μέσω ενός σύνθετου δείκτη που μετρά τον κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού (AROP: σε κίνδυνο φτώχειας και/ή κοινωνικού αποκλεισμού). Αυτός αποτελείται από τρία στοιχεία και η συμπερίληψη σε ένα οποιοδήποτε από τα **τρία στοιχεία σημαίνει υπαρκτό κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού.**

ΣΧΕΤΙΚΗ/ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΦΤΩΧΕΙΑ

Διαβίωση κάτω από το 60% του μέσου εισοδήματος.

ΣΟΒΑΡΑ ΧΑΜΗΛΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ

Νοικοκυριά στα οποία οι ενήλικες την προηγούμενη χρονιά εργάστηκαν με πληρωμή μόνο 20% ή λιγότερο από τον εν δυνάμει εργασιακό τους χρόνο.

ΣΟΒΑΡΗ ΥΛΙΚΗ ΣΤΕΡΗΣΗ

Ορισμένο ως: στέρηση 4 ή περισσότερων ειδών από τα 9 θεωρούμενα απαραίτητα για να ζει κανείς ταπεινά αλλά με αξιοπρέπεια στην ΕΕ.

Είναι επίσης σημαντικό να γνωρίζουμε, ποιος είναι πολλαπλά σε κίνδυνο – σε δύο ή και στις τρεις διαστάσεις – οπότε η ΕΕ παρέχει επίσης στοιχεία για αυτού του είδους τον κίνδυνο. Υπάρχουν περιορισμοί στα στοιχεία και στο πώς ορίζεται το να είσαι σε κίνδυνο. Δύο παραδείγματα είναι: άνθρωποι ηλικίας εξήντα ετών και άνω αποκλείονται από το δείκτη χαμηλής έντασης εργασίας. Δεν υπάρχουν σαφή στοιχεία διαθέσιμα από την ΕΕ για κινδύνους βάσει φυλής ή εθνοτικής προέλευσης.

Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ Ή ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ (AROP) ΣΤΗΝ ΕΕ

Οι έννοιες της φτώχειας πρέπει να μεταφραστούν σε πράγματα που μπορούμε να μετρήσουμε χρησιμοποιώντας στοιχεία που έχουμε συλλέξει. Οι δείκτες κάνουν με ακρίβεια περίληψη στην απεικόνιση των στατιστικών στοιχείων για μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο, τόπο ή άλλο σχετικό χαρακτηριστικό.

Το όριο της ΕΕ για την απόφαση σχετικά με το ποιος είναι εισοδηματικά φτωχός έχει τεθεί στο 60% του μέσου εισοδήματος νοικοκυριού μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις τροποποιημένες για να λάβουν υπόψη τους τη διαφορετική σύνθεση των νοικοκυριών (δηλ., πόσοι ενήλικες και παιδιά διαφορετικών ηλικιών κατοικούν σε ένα νοικοκυριό). «Μέσο» είναι το μέσο εισόδημα ανάμεσα στους υψηλότερα και χαμηλότερα ταξινομημένους ανά εισόδημα. Αυτό σημαίνει ότι ένας δεδομένος πληθυσμός είναι μοιρασμένος σε δύο μισά, ένα μισό κερδίζει περισσότερο από το μέσο εισόδημα και το άλλο μισό κερδίζει λιγότερα. Έτσι οι άνθρωποι στην ΕΕ ορίζονται ως φτωχοί, αν ζουν βάσει του λιγότερο από 60% αυτού που παίρνει το μέσο νοικοκυριό.

Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε επίσης, πόσο βαθιά ή έντονη είναι η φτώχεια. Η ΕΕ ορίζει τους ανθρώπους ως σοβαρά φτωχούς, αν ζουν κάτω του 40% του μέσου εισοδήματος νοικοκυριού.

Ενώ τα όρια που χρησιμοποιεί η ΕΕ είναι αυθαίρετα, χρησιμοποιούνται πολλά χρόνια, είναι κατανοητά και είναι διαθέσιμα ισχυρά στοιχεία για τη σύγκριση ανάμεσα σε χώρες αλλά και με γνώμονα το χρόνο.

Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΥΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΗΣΗΣ (ΕΛΛΕΙΨΗ ΑΓΑΘΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΕ: (SMD)

Στις χώρες της ΕΕ όπου όλα τα εισοδήματα είναι σχετικά χαμηλά, το όριο του 60% του μέσου εισοδήματος μπορεί να σημαίνει ότι οι άνθρωποι έχουν ελάχιστα χρήματα και υποφέρουν από **σοβαρή υλική στέρηση**. Είναι σημαντικό να γνωρίζουμε πώς ζουν οι άνθρωποι στην πραγματικότητα – αυτό από το οποίο έχουν έλλειψη τα νοικοκυριά, επειδή δεν μπορούν να το αντέξουν οικονομικά (και όχι επειδή δεν το θέλουν), πιστεύουμε ότι όλα τα Ευρωπαϊκά νοικοκυριά θα πρέπει να έχουν τα μέσα και να μπορούν να κάνουν αυτό που θέλουν. Για αυτό το λόγο, η ΕΕ έχει επίσης ένα μέτρο τόσο της υλικής στέρησης (μέχρι το 2020, αυτό ορίζεται ως στέρηση τριών από τον κατάλογο των εννέα ειδών) όσο και της σοβαρής υλικής στέρησης (μέχρι το 2020, αυτό ορίζεται ως στέρηση τεσσάρων ή περισσότερων ειδών). Τα είδη περιλαμβάνουν γεύματα με κρέας ή ψάρι κάθε δεύτερη μέρα, διακοπές μίας εβδομάδας μακριά από το σπίτι, βασικά αγαθά διαρκείας περιλαμβανομένων πλυντηρίου ρούχων, τηλεφώνου, αυτοκινήτου και τηλεόρασης και να έχει μείνει πίσω κάποιος στις πληρωμές ενοικίου ή υποθήκης, λογαριασμών, δόσεων καταναλωτικών δανείων ή άλλου είδους δόσεων. Ο τελευταίος δείκτης είναι εκείνος που χρησιμοποιείται στον σύνθετο δείκτη AROPE στην ΕΕ.

Οι δείκτες στέρησης είναι πιο δύσκολο να συγκριθούν ανάμεσα στις χώρες και κατά τη διάρκεια του χρόνου από τους δείκτες εισοδήματος, αλλά μας δίνουν σημαντικές πληροφορίες σχετικά με το πώς οι άνθρωποι ζουν στην πραγματικότητα πράγμα που μας βοηθά να κατανοήσουμε καλύτερα τί είναι φτώχεια.

Ο ΔΕΙΚΤΗΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΕΝΤΑΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΕ (LWI)

Αυτός ο δείκτης στοχεύει να συλλάβει την κατάσταση των ανθρώπων που ζουν σε νοικοκυριά των οποίων τα μέλη εργάζονται λιγότερο από το 20% των δυνατοτήτων τους. Συμπεριλήφθηκε το 2010 ως ο 3ος δείκτης AROPE επειδή τα Κράτη Μέλη ήθελαν να υπογραμμίσουν το ρόλο της έλλειψης εργασίας ως κύριας αιτίας της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

Ωστόσο, είναι ξεκάθαρο ότι ο δείκτης Χαμηλής Έντασης Εργασίας δεν είναι ένας άμεσος δείκτης που μετρά τη φτώχεια, ενώ μελετά πιθανές συμβάλλουσες αιτίες. Αυτός ο δείκτης έχει αδυναμίες καθώς βασίζεται σε υποθέσεις περί των δυνατοτήτων για πλήρη εργασία για όλα τα ενήλικα μέλη του νοικοκυριού ασχέτως του αν υπάρχουν θέσεις εργασίας ποιότητας διαθέσιμες ή αν οι άνθρωποι έχουν ικανότητα πρόσβασης σε αυτές, ούτε προσμετρώνται άτομα άνω των 60 ετών. Η συμπερίληψη του δείκτη ΧΕΕ στους «δείκτες φτώχειας» τείνει επίσης να δίνει μεγαλύτερη σπουδαιότητα στην εργασία από ό,τι σε άλλους παράγοντες που είναι βασικοί για την πρόληψη και τη μείωση της φτώχειας.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΔΕΙΚΤΕΣ:

Ο AROPE (σε κίνδυνο φτώχειας και/ή κοινωνικού αποκλεισμού) ορίζεται ως ένας σύνθετος δείκτης πολυδιάστατης φτώχειας και αποκλεισμού. Αλλά έχει ευρέως υιοθετηθεί και παρέχει ισχυρά συγκρίσιμα στοιχεία για την ΕΕ. Είναι χρήσιμος στη διεύρυνση των πληροφοριών μας σχετικά με τους διαφορετικούς κινδύνους φτώχειας και συνεπώς για το τι χρειάζεται να γίνει για να καταπολεμηθεί. Επίσης συμπεριλαμβάνεται στον Κοινωνικό Πίνακα Αποτελεσμάτων για τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων και στους δείκτες της ΕΕ για τη φτώχεια στους ΣΒΑ.

Ωστόσο, ο συνδυασμός των τριών διαστάσεων του για κάθε Κράτος Μέλος και η σύγκριση κάθε ενός με το «μέσο όρο» στην ΕΕ μπορεί να κρύβει μεγάλες διαφορές, τόσο μέσα στις χώρες όσο και ανάμεσα σε αυτές. Μπορεί να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης από τις εθνικές κυβερνήσεις, που δεν χρειάζεται να χρησιμοποιήσουν και τις τρεις διαστάσεις του AROPE για να μιλήσουν για την επιτυχία τους στην επίτευξη του στόχου για τη φτώχεια του σχετικού με τη μείωση κατά 20 εκατ. μέχρι το 2020 των ανθρώπων που βρίσκονται σε κίνδυνο φτώχειας.

Το ΕΑΡΝ στηρίζει την συνεχιζόμενη χρήση του **60% του δείκτη median εισοδήματος σχετικής φτώχειας** (γνωστού ως AROP: δηλ., σε κίνδυνο φτώχειας) μετά τις κοινωνικές μεταβιβάσεις ως μια απαραίτητη μέτρηση ικανότητας συμμετοχής στην συγκεκριμένη κοινωνία επί ίσης βάσης.

Επίσης υποστηρίζουμε την συνεχιζόμενη **χρήση στην ΕΕ ενός δείκτη υλικής στέρησης** επειδή:

- i) οι χώρες της ΕΕ διαφέρουν τόσο πολύ στα γενικά standards διαβίωσης και
- ii) επειδή αν και τα αποτελέσματα για την υλική στέρηση δείχνουν τις ίδιες ομάδες σε κίνδυνο για νομισματική φτώχεια, οι βαθμοί του κινδύνου διαφέρουν: π.χ. οι νέοι άνθρωποι και οι συνταξιούχοι δείχνουν υψηλότερα επίπεδα υλικής στέρησης σε σχέση με την εισοδηματική φτώχεια σε κάποιες χώρες.

Ωστόσο, θα θέλαμε αυτό να βελτιωθεί.

Το ΕΑΡΝ συνεπώς στηρίζει την συνεχιζόμενη χρήση τόσο του δείκτη της νομισματικής φτώχειας όσο και της υλικής στέρησης για να μας προειδοποιεί ποιος είναι σε κίνδυνο και να βοηθά τους λήπτες αποφάσεων να κάνουν καλύτερες πολιτικές. Οι δείκτες στέρησης και νομισματικού εισοδήματος παρέχουν συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με τον τρόπο διαβίωσης των ανθρώπων σε κίνδυνο φτώχειας, και πώς αυτό αλλάζει σε σύγκριση με εκείνους που δεν διατρέχουν αυτόν τον κίνδυνο.

Ανησυχούμε με τη χρήση του δείκτη **Χαμηλής Έντασης Εργασίας** ως δείκτη φτώχειας, και τονίζουμε τις αδυναμίες του, αλλά αναγνωρίζουμε τα πλεονεκτήματα της διατήρησης του πακέτου AROPE για μια επερχόμενη περίοδο προς το συμφέρον της συγκρισιμότητας και ορατότητας.

Θέλουμε έναν καλύτερο δείκτη **εξαιρετικής φτώχειας**, επειδή υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι στην ΕΕ που δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις βασικές τους ανάγκες σύμφωνα με τον ΣΒΑ 1 για τη λήξη της φτώχειας. Αλλά υπάρχει ακόμα δουλειά να γίνει για να έχουμε καλά συγκρίσιμα στοιχεία.

7. ΜΕ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΗΣΗΣ» ΓΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ 2020 ΣΤΗΝ ΕΕ

Μετά την τρέχουσα κοινωνική στρατηγική της ΕΕ που λήγει το 2020, το μέτρο της υλικής στέρησης στην ΕΕ θα αντικατασταθεί από ένα μέτρο δεκατριών ειδών **«κοινωνικής και υλικής στέρησης»** (έλλειψη πέντε εξ αυτών θα μετράει ως στέρηση). Θα υπάρξει ένας ειδικός δείκτης για παιδιά που θα αποτελείται από δεκαεπτά είδη.

Ο δείκτης AROPE μετά το 2020 λαμβάνει υπόψη κάποια από τα υλικά είδη και *περισσότερο την αυτονομία και συμμετοχή στην κοινωνική ζωή, καθώς και τα αγαθά και τις υπηρεσίες: για παράδειγμα την ικανότητα να συναντάς φίλους μία φορά το μήνα για φαγητό ή ποτό ή να μπορείς να ξοδέψεις λίγα χρήματα για τον εαυτό σου χωρίς πρώτα να ρωτήσεις κάποιον.*

Η AGENDA 2030, ΚΑΙ ΟΙ ΣΒΑ

Η Agenda 2030 είναι ένα εμπνευσμένο σχέδιο που θέτει σε προτεραιότητα τους ανθρώπους, τον πλανήτη και την κοινή ευημερία που συμφωνήθηκε από όλους τους επικεφαλής κρατών το 2015 και ενισχυμένο από τους 17 Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (ΣΒΑ) και τις 169 Επιδιώξεις. Παρέχει μια νέα καθολική, κοινωνική και βιώσιμη παγκόσμια ατζέντα, εξισορροπώντας *«τις τρεις διαστάσεις της βιώσιμης ανάπτυξης: την οικονομική, την κοινωνική και την περιβαλλοντική»*. Η εξάλειψη της φτώχειας είναι ένα προαπαιτούμενο για τους άλλους στόχους: *«η εξάλειψη της φτώχειας σε όλες της τις μορφές και διαστάσεις περιλαμβανομένης της ακραίας φτώχειας είναι η μεγαλύτερη παγκόσμια πρόκληση και μια αδιαμφισβήτητη απαίτηση για να υπάρξει βιώσιμη ανάπτυξη»*. Τουλάχιστον 9 βασικοί ΣΒΑ είναι απαραίτητοι για τις προσπάθειες ενάντια στη φτώχεια και την ανισότητα: περιλαμβανομένης της λήξης της φτώχειας σε όλες της τις μορφές. Η ΕΕ έχει ήδη δεσμευτεί να εφαρμόσει τους ΣΒΑ στις εσωτερικές και εξωτερικές της πολιτικές. Το 2019 η νέα Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπογράμμισε στις Πολιτικές Κατευθυντήριες Γραμμές της ότι οι ΣΒΑ θα πρέπει να διαμορφώσουν το πλαίσιο, καθιστώντας το *«Ευρωπαϊκό Εξάμηνο εργαλείο που ενσωματώνει τους ΣΒΑ»*.

Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΕΕ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗΣ ΤΗΣ ΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ

Υποστηρίζουμε τη χρήση της **Ατζέντας 2030 και των ΣΒΑ** ως το κυρίαρχο πλαίσιο που έχει στόχο τη λήξη της φτώχειας σε όλες τις μορφές.

Αυτή η περίοδος θα πρέπει να περιλαμβάνει τη **δέσμευση για τη λήξη της φτώχειας μέχρι το 2030** όπως αυτή διατυπώνεται στο ΣΒΑ 1.

Υποστηρίζουμε την κίνηση προς **ένα δείκτη κοινωνικής και υλικής στέρησης** επειδή αντανακλά καλύτερα κάποιες από τις συναισθηματικές και διαπροσωπικές πλευρές της εμπειρίας της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού των ανθρώπων, που μπορεί να είναι πολύ εξουθενωτικές και εμποδίζει τη δυνατότητα για έξοδο από τη φτώχεια ή πλήρη ένταξη στην ευρύτερη κοινωνία. Ο κοινωνικός αποκλεισμός μπορεί να είναι ιδιαίτερα καταστροφικός για τα παιδιά που έχουν λιγότερες εκπαιδευτικές ευκαιρίες και δρόμους να ακολουθήσουν προς την ενήλικη ζωή.

Υποστηρίζουμε την **συνεχιζόμενη χρήση μετά το 2020, του (βελτιωμένου) δείκτη AROPE της ΕΕ**, που είναι ένας από τους δείκτες στον κοινωνικό πίνακα αποτελεσμάτων για τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων και τον τρέχοντα δείκτη της ΕΕ για τον ΣΒΑ 1, παρά τις αδυναμίες του δείκτη χαμηλής έντασης εργασίας.

Έχουμε ακόμα μακρύ δρόμο να διανύσουμε (από τη θεωρία στα στοιχεία), για να διαμορφώσουμε **περιεκτικούς δείκτες της πολυδιάστατης φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού**. Θέλουμε να βελτιώσουμε περαιτέρω τους δείκτες, παίρνοντας στοιχεία και μέτρα που είναι πιο περιεκτικά και ρεαλιστικά από ό,τι τώρα. Ως αρχή, θέλουμε την ΕΕ να:

1. Περιλαμβάνει πληροφορίες ιδιαίτερα γύρω από τις ευάλωτες ομάδες όπως ανθρώπων σε ιδρύματα καθώς και ανθρώπων που είναι άστεγοι, άρα όχι μόνο έρευνα νοικοκυριών
2. Παίρνει στοιχεία για να θέσει πλήρως επί τάπητος τον σύνδεσμο ανάμεσα σε όλα τα είδη διάκρισης και κινδύνων της πολυδιάστατης φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού
3. Αλλάξει την «κλίμακα ισοδυναμίας/ισότητας» που χρησιμοποιείται για προσαρμογή στο μέγεθος των νοικοκυριών έτσι ώστε να λαμβάνουμε καλύτερα υπόψη μας το κόστος των πρόσθετων ενηλίκων και παιδιών. Η τροποποιημένη κλίμακα του ΟΟΣΑ (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη) που τώρα χρησιμοποιείται από την Eurostat, έχει βελτιώσει ελάχιστα την προηγούμενη ίδια κλίμακα.
4. Συμπεριλάβει την πρόσβαση στις υπηρεσίες στη μέτρηση της φτώχειας.

8. ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΑΜΒΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ

Το ΕΑΡΝ υπάρχει για να ασχολείται με την καταπολέμηση της πολυδιάστατης φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Η φτώχεια βιώνεται από άτομα και οικογένειες και επηρεάζεται από επίπεδα και τύπους οικονομικής ανάπτυξης. Αλλά προκαλείται και από κοινωνικές και πολιτικές επιλογές και αφηγήσεις. Υπάρχει πληθώρα αποδείξεων για το ότι στην σχετικά πλούσια Ευρώπη, οι κίνδυνοι φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού είναι πολύ μεγαλύτεροι όπου ολόκληρη η χώρα είναι φτωχότερη, αλλά ιδιαίτερα όπου το κράτος πρόνοιας δεν είναι παρά ελάχιστα αναπτυγμένο. Οι κίνδυνοι είναι επίσης μεγαλύτεροι στις Ευρωπαϊκές χώρες που χαρακτηρίζονται από σχετικά υψηλή ανισότητα εισοδήματος και πλούτου, που καταστρέφει την εμπιστοσύνη και την αλληλεγγύη που είναι απαραίτητες για να έχουμε αποτελεσματικές πολιτικές και μια καλή κοινωνία. Αυτά είναι συνήθως εκείνα τα κράτη που έχουν νεοφιλελεύθερη άποψη για το πώς θα πρέπει να οργανώνονται οι κοινωνίες. Αυτό σημαίνει ότι κλίνουν προς το να εξατομικεύουν τον κίνδυνο και την ευθύνη για αυτοπροστασία από αυτόν. Ίσως φταίει ότι ο κίνδυνος είναι μετρήσιμος και μπορεί να προβλεφθεί και συνεπώς να μετριαστεί ή προληφθεί. Αλλά υπάρχει μεγάλη αβεβαιότητα στον αληθινό μας κόσμο, ιδιαίτερα σε περιόδους μεγάλης αλλαγής. Εξ ορισμού, αυτό δεν είναι προβλέψιμο και δεν μπορεί εύκολα να προστατευτεί κανείς από αυτό εξατομικευμένα, απαιτεί ένα κράτος πρόνοιας, που παρέχει μια ικανότητα συλλογική και βασισμένη στα δικαιώματα για την πρόληψη και άμβλυνση της φτώχειας και του αποκλεισμού.

Υπάρχουν **βασικά κοινωνικά δημόσια αγαθά που τα κράτη πρέπει να διασφαλίσουν για να προωθήσουν την ένταξη για κάθε άτομο και νοικοκυριό: καθολική πρόσβαση, ελεύθερη ή με χαμηλό κόστος στο σημείο χρήσης, σε: εκπαίδευση, στέγαση και φτηνή ενέργεια, επαγγελματική ενσωμάτωση σε εργασία ποιότητας, κοινωνική προστασία και ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και υπηρεσίες μακροχρόνιας περίθαλψης.** Οι άνθρωποι επίσης χρειάζονται ίση πρόσβαση σε κοινωνικές μεταφορές και τεχνολογικά δίκτυα έτσι ώστε να γίνεται καλύτερη χρήση αυτών των αγαθών.

Η ΑΠΟΨΗ ΤΟΥ ΕΑΡΝ:

Το ΕΑΡΝ **στηρίζει το ίσο δικαίωμα των ανθρώπων στην πρόσβαση σε αυτά τα δημόσια αγαθά** έτσι ώστε να ελαχιστοποιούνται οι πιθανότητες να είναι σε φτώχεια ή αποκλεισμό και να μεγιστοποιείται η ευκαιρία να κάνουν το καλύτερο για τον εαυτό τους, τις οικογένειές τους, τα νοικοκυριά τους και τις κοινότητές τους και να καταπολεμήσουν όλων των ειδών τις διακρίσεις.

Οι κοινωνίες με την **καλύτερη παροχή αυτών των αγαθών έχουν προοδευτικά φορολογικά συστήματα** που συνεισφέρουν στην κοινωνική δικαιοσύνη και προωθούν και διευκολύνουν την υψηλή κοινωνική ποιότητα. Είναι καλύτερες στην πρόληψη της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Στην ΕΕ, συνολικά, οι Σκανδιναβικές χώρες έχουν τα καλύτερα αποτελέσματα.

Σε όλες τις χώρες της ΕΕ, σε διαφορετική έκταση, έχουν γίνει **«περικοπές λιτότητας»**, που έχουν ιδιαίτερα πλήξει τις γυναίκες και τα παιδιά. Υπάρχει υποχώρηση στην παροχή των βασικών

κοινωνικών αγαθών, περιορισμός της πρόσβασης σε αυτά και σοβαρή αποτυχία της αγοράς, ιδιαίτερα στις αγορές εργασίας και στέγασης. Αυτό έχει θέσει τους ανθρώπους, τις οικογένειές τους, τα νοικοκυριά τους και τις κοινότητες σε ακόμα μεγαλύτερη και μη βιώσιμη πίεση. Η αβεβαιότητα είναι υψηλή, η αλλαγή είναι ραγδαία, ο κοινωνικός πλούτος έχει μειωθεί και μαζί του η κοινωνική συνοχή. Ο αντίκτυπος είναι μέγιστος για εκείνους που βρίσκονται πιο πολύ σε κίνδυνο φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού.

Το ΕΑΡΝ καλεί σε ένα **νέο κοινωνικό και βιώσιμο όραμα** για την Ευρώπη, που να περιλαμβάνει την πλήρη συμμετοχή όλου του πληθυσμού της, βάσει θεμελιωδών και ίσων οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών δικαιωμάτων για όλους. Το ΕΑΡΝ θα παίξει το ρόλο του στην οικοδόμησή του.

9. ΟΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΑΡΝ

Η στρατηγική 2020 για τη μείωση της φτώχειας δεν πέτυχε: μόνο 3,1 εκατ. του ταπεινού στόχου των 20 εκατ. για τη μείωση της φτώχειας έχει επιτευχθεί (2008-13). Τα αποτελέσματα ήταν καλύτερα για κάποιους άλλους στόχους του 2020, για παράδειγμα στη μείωση των ποσοστών πρώιμης εξόδου από την εκπαίδευση και αύξηση των ποσοστών της εκπαίδευσης πανεπιστημιακού επιπέδου. Αλλά η φτώχεια είναι τόσο καταστροφική για τους ανθρώπους που τη βιώνουν και για τις προσδοκίες περί κοινωνικής ποιότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης που πρέπει στα αλήθεια η λήξη της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού να γίνει εθνική και ευρωπαϊκή προτεραιότητα. Απαιτεί όλα τα μέρη της κοινωνίας να συμμετέχουν στην πρόληψη και καταπολέμησή της.

Σε επίπεδο ΕΕ, το ΕΑΡΝ παλεύει για μια συνεκτική, δεκαετή, κοινωνική και βιώσιμη στρατηγική για την Ευρώπη μετά το 2020 ενισχυμένη από την Agenda 2030, τους ΣΒΑ και τον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων που καθιστούν την εξάλειψη της φτώχειας προαπαιτούμενο.

Θεμελιώδη στην επιτυχημένη καταπολέμηση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού είναι:

1. ΜΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΒΑΣΙΣΜΕΝΗ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

- ✓ *Η πολιτική εξασφάλιση του **δικαιώματος για αξιοπρεπή εργασία για όλους**, καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους και δέσμευση για προστασία, σεβασμό και εφαρμογή των δικαιωμάτων.*
- ✓ *Η συμφωνία και εφαρμογή μιας **ολοκληρωμένης στρατηγικής της ΕΕ κατά της φτώχειας, βασισμένης στα δικαιώματα, με επίκεντρο τον άνθρωπο** που να βασίζεται στην «Ολοκληρωμένη Ενεργό Ένταξη» – το δικαίωμα σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα/κοινωνική προστασία, πρόσβαση σε υπηρεσίες ποιότητας (κοινωνικές υπηρεσίες, υγεία/κοινωνική φροντίδα, εκπαίδευση, στέγαση, ενέργεια, νερό κλπ) και θέσεις εργασίας ποιότητας, ενισχυμένο από τις αρχές των ΕΠΚΔ και τους ΣΒΑ,*

αποφεύγοντας τη θέση σε ισχύ αρνητικών προϋποθέσεων και ενισχύοντας υποστηρικτικές, εξατομικευμένες προσεγγίσεις διαχείρισης. Η αντιμετώπιση της φτώχειας όσον αφορά την τροφή και την ανασφάλεια τροφής θα πρέπει να αποτελέσει επείγον πρόσθετο αίτημα.

- ✓ Εφαρμογή συμφωνημένων **θεματικών στρατηγικών στην ΕΕ** για βασικές ομάδες π.χ. Επένδυση στα Παιδιά και στήριξη της εφαρμογής της Εγγύησης Παιδιού.
- ✓ Ανταπόκριση στη δέσμευση να **«μη μείνει κανείς πίσω»** που διαπνέει τους ΣΒΑ. Αναγνώριση ότι η ακραία φτώχεια είναι μια επείγουσα και ολοένα μεγαλύτερη πραγματικότητα που χρειάζεται συγκεκριμένα μέτρα, ιδιαίτερα για να αντιμετωπιστεί η αστεγία, βάσει του Εγγράφου Εργασίας Προσωπικού[5]. Αντιμετώπιση της αστεγίας και του αποκλεισμού από τη στέγη.
- ✓ Η ανάπτυξη της στρατηγικής θα πρέπει να γίνει **σε συνεργασία με ανθρώπους που βιώνουν φτώχεια** και οργανώσεις που εργάζονται μαζί τους και να χαρακτηρίζεται από διαφάνεια, να ελέγχεται προληπτικά και να προωθείται από τους κοινωνικούς εταίρους μέσω του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με τη στήριξη από πόρους της ΕΕ.

2. ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΔΟΞΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΤΩΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΕ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ ΦΤΩΧΕΙΑΣ

- ✓ Ανάπτυξη ενός συνολικού **στόχου για την επίτευξη της ευημερίας** για όλους
- ✓ Θέση σε προτεραιότητα του στόχου της Ατζέντας 2030 περί Λήξης της Φτώχειας σε όλες της τις μορφές (ΣΒΑ 1), και υιοθέτηση ενός στόχου στην ΕΕ για όλα τα ΚΜ της μείωσης κατά 50% του κινδύνου φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού (AROE).
- ✓ Συμπερίληψη δέσμευσης για **λήξη της ακραίας φτώχειας μέχρι το 2030** όπως διατυπώνεται στον ΣΒΑ 1. Η ακραία φτώχεια θα πρέπει να μετριέται από τους δείκτες του ΟΗΕ, και σε ένα πλαίσιο ΕΕ να περιλαμβάνουν τον αριθμό των ανθρώπων που βιώνουν αστεγία (μια οποιαδήποτε μέρα αυτός ο αριθμός είναι τουλάχιστον 700.000)
- ✓ Στόχος για **προοδευτική υλοποίηση ενός νέου στόχου για τη Φτώχεια στην ΕΕ**, με συμφωνία για μεσοπρόθεσμους 5-ετείς στόχους και ένα σχέδιο δράσης, αναγνωρίζοντας τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι φτωχότερες χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά.
- ✓ Στήριξη **των Κρατών Μελών ώστε να ανταποκριθούν** στους στόχους και διασφάλιση διαφανούς, ετήσιου ελέγχου με μεσοπρόθεσμη αξιολόγηση που θα συμπεριλαμβάνει κοινωνικούς εταίρους και ΜΚΟ.
- ✓ Απαίτηση από όλα τα Κράτη Μέλη να χρησιμοποιούν τους ίδιους δείκτες AROE, όπως με άλλους στόχους, παρακολουθώντας κάθε δείκτη ξεχωριστά.
- ✓ **Κατανομή στοιχείων** με σαφήνεια για να ελέγχεται ο αντίκτυπος ως προς στο φύλο, την ηλικία, αλλά και την εθνικότητα, τους μετανάστες, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, τις ειδικές ανάγκες κλπ και ανάλυση της διαθεματικότητας.
- ✓ Αντικατάσταση του δείκτη Σοβαρής Υλικής Στέρησης με νέο δείκτη Υλικής και Κοινωνικής Στέρησης
- ✓ Αύξηση της **συνάφειας του Πίνακα Αποτελεσμάτων** στον Ευρωπαϊκό Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων συγκεκριμένων δεικτών και για τις 20 βασικές περιοχές και ρητός έλεγχός αυτών.

- ✓ *Σύνδεση του Πίνακα Αποτελεσμάτων (μέσοι όροι) με την καταγραφή του μετά το 2020 στόχου για φτώχεια (φιλοδοξία), για να στηρίξουμε πιο αποτελεσματική σύγκλιση προς τα πάνω.*
- ✓ ***Ανάπτυξη πολλαπλών δεικτών** για να φτάσουμε στην ευημερία περιλαμβανομένης της ασφάλειας, της ενεργοποίησης των δικαιωμάτων, της ταυτότητας, της συμμετοχής και ενδυναμωσης, των κοινωνικών σχέσεων και των σχέσεων στην κοινότητα. Ωστόσο, είναι κρίσιμο να διατηρήσουμε σε πρώτη προτεραιότητα την εγγύηση αξιοπρεπούς εισοδήματος και προτύπων διαβίωσης.*

3. ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΔΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΕΓΓΥΗΜΕΝΟΥ

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ.

- ✓ *Η ΕΕ πρέπει να εγγυηθεί το **δικαίωμα όλων σε ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα/κοινωνική προστασία**, καθ'όλη τη διάρκεια της ζωής τους και πέρα από την εργασία.*
- ✓ *Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα πρέπει να είναι **επαρκές, προσβάσιμο και υλοποιήσιμο**: να ενδυναμώνει την κοινωνική συμμετοχή των ανθρώπων καθώς και να αποτελεί θεμέλιο για πρόσβαση σε βιώσιμες θέσεις εργασίας ποιότητας.*
- ✓ ***Ήπια Εργαλεία** όπως το Εξάμηνο και η συγκριτική αξιολόγηση θα πρέπει να γίνουν πιο αποτελεσματικά, απαιτώντας προοδευτική επίτευξη με την στήριξη πόρων της ΕΕ και καθιερώνοντας στην ΕΕ έναν σαφή ορισμό και κοινούς δείκτες επάρκειας.*
- ✓ ***Μια Οδηγία Πλαίσιο της ΕΕ** που να εγγυάται ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα είναι απαραίτητη για να βγάλει τους ανθρώπους πάνω από το όριο της φτώχειας[8] (60% του μέσου εισοδήματος) με τη στήριξη προϋπολογισμών αναφοράς που λαμβάνουν υπόψη το αληθινό κόστος των ζωτικών αγαθών και υπηρεσιών με ρητό στόχο την εξασφάλιση αξιοπρεπούς ζωής, όχι απλώς ελάχιστων βασικών προτύπων. Μια οδηγία είναι εφικτή υπό τις ισχύουσες Συνθήκες της ΕΕ και δεν θα απαιτούσε πόρους της ΕΕ*
- ✓ *Απαιτούμε **αυξημένη χρηματοδότηση/επάρκεια συστήματος κοινωνικής προστασίας** με την ανακατανομή των δημόσιων εξόδων μέσω ενός Χρυσού Κανόνα – η δαπάνη για την κοινωνική προστασία δεν θα πρέπει να πέσει κάτω από το 35% του ΑΕΠ. Αύξηση των εσόδων αντιμετωπίζοντας την φοροδιαφυγή και προωθώντας προοδευτικά φορολογικά συστήματα που θα περιλαμβάνουν φόρο στον πλούτο και στο κεφάλαιο ιδιοκτησίας.*

4. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ – ΘΕΣΕΙΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

- ✓ ***Συμφωνία για Σχέδιο Δράσης**: διασφάλιση χρονικά προσδιορισμένης εφαρμογής όλων των αρχών του Κοινωνικού Πυλώνα μέσω ήπιων μηχανισμών συντονισμού (δηλ. το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο σε συνδυασμό με πόρους της ΕΕ) και σχεδιασμός προόδου στη δεσμευτική νομοθεσία της ΕΕ.*
- ✓ ***Θέσεις εργασίας ποιότητας και Δίκαιος Μισθός**: ανάπτυξη ενός πλαισίου στην ΕΕ μαζί με τους κοινωνικούς εταίρους και τις οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών για την εγγύηση ελάχιστου μισθού/μισθού διαβίωσης που βγάζει τους ανθρώπους από τη φτώχεια και παροχή ενός θετικού κινήτρου/μιας ιεραρχίας πάνω από το αξιοπρεπές ελάχιστο εισόδημα. Ένα όριο για την επάρκεια θα μπορούσε να είναι το 60% του μέσου μισθού.*

- ✓ **Πρόσβαση στην Εκπαίδευση, Κατάρτιση και Δια Βίου Μάθηση:** προτεραιότητα στις επενδύσεις στην καθολική δωρεάν δημόσια εκπαίδευση, περιλαμβανομένης της προσχολικής μάθησης και φροντίδας και κατά τη διάρκεια όλης της ζωής, προώθηση του δικαιώματος στην εκπαίδευση πέρα από τις επαγγελματικές δεξιότητες, στηρίζοντας τις δεξιότητες ζωής και τη συμμετοχή στην Κοινότητα, δουλεύοντας σε συνεργασία με τις οικογένειες, τις οργανώσεις της κοινότητας και τους ίδιους τους μαθητές για να προσαρμοστούμε στις δικές τους επιθυμίες και ανάγκες
- ✓ **Πρόσβαση σε Ζωτικές Υπηρεσίες:** Εγγύηση του δικαιώματος σε δημόσιες υπηρεσίες – Επένδυση σε οικονομικές υπηρεσίες ποιότητας, συγκεκριμένα στέγασης, υγείας και κοινωνικές υπηρεσίες. **Στη στέγαση,** απαιτούμε επέκταση της κοινωνικής στέγης και ρύθμιση της αγοράς για να εξασφαλιστούν οικονομικά ενοίκια, επίσης για να υπάρχει πρόσβαση σε οικονομική ενέργεια και νερό ποιότητας. **Στην υγεία και την κοινωνική περίθαλψη:** επένδυση σε καθολικά δωρεάν συστήματα υγείας / περίθαλψης αυξάνοντας την χρηματοδότηση μέσω προοδευτικής φορολογίας / συλλογής φόρων περιλαμβανομένων φόρων που θα προέρχονται από τους τομείς της πρόληψης και της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. **Στις Κοινωνικές Υπηρεσίες:** επένδυση σε υποδομές ποιότητας για την παροχή στήριξης με επίκεντρο τον άνθρωπο για όλα τα νοικοκυριά και σε υπηρεσίες για τη στήριξη της εφαρμογής όλων των κοινωνικών δικαιωμάτων. Στήριξη υπηρεσιών ΜΚΟ βάσης που συντρέχουν με/δεν αντικαθιστούν τις κρατικές παροχές.

5. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑΣ

Η ανισότητα αποτελεί **κεντρική αιτία των κινδύνων της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού**. Πρέπει να υπάρξει μια σαφής στρατηγική για τη διαχείριση της ανισότητας και την παροχή βιώσιμης χρηματοδότησης για καθολική παροχή υγείας, εκπαίδευσης και κοινωνικής προστασίας καθώς και επένδυση στις υποδομές. Αυτό απαιτεί:

- ✓ **Προώθηση φορολογικής δικαιοσύνης.** Αυτό θα περιλαμβάνει προοδευτική φορολόγηση εισοδήματος και πλούτου ατόμων και επιχειρήσεων, φόρο ιδιοκτησίας και περιουσίας, και εξάλειψη φοροαποφυγής και φοροδιαφυγής.
- ✓ **Ελαχιστοποίηση φόρων που είναι αντιστρόφως ανάλογοι** σε χαμηλοεισοδηματίες, περιλαμβανομένου του φόρου προστιθέμενης αξίας και άλλων καταναλωτικών φόρων καθώς και αντιστρόφως ανάλογες χρεώσεις για φάρμακα, δημόσια συγκοινωνία και μάθηση, υπηρεσίες πολιτισμού και αναψυχής.
- ✓ **Διασφάλιση ότι δεν υπάρχει αντιστρόφως ανάλογος κοινωνικός αντίκτυπος από περιβαλλοντικούς φόρους.**
- ✓ **Δημιουργία περισσότερων φορολογικών εσόδων** από υποφορολογούμενες περιοχές, για παράδειγμα ψηφιακό φόρο και φόρο οικονομικών συναλλαγών, και ισοτιμία της φορολογικής ευθύνης για ψηφιακές και «πραγματικές» επιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων των μικρών επιχειρήσεων.

6. ΣΤΗΡΙΞΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΝΕΡΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΠΟΥ ΑΚΟΥΕΙ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΦΤΩΧΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥ.

- ✓ Μια ισχυρή και ευρεία κοινωνία πολιτών είναι ένα ζωτικό τμήμα μιας δημοκρατίας που λειτουργεί καλά. Προσθέτει αξία στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία, μέσω του εποικοδομητικού διαλόγου, εντοπίζοντας τις βασικές προκλήσεις και συνεισφέροντας σε αποτελεσματικές λύσεις. Οι οργανώσεις της κοινωνίας πολιτών στηρίζουν την ενδυνάμωση των μειονεκτούσων ομάδων, συμπεριλαμβανομένης της λήψης αποφάσεων που επηρεάζει τις ζωές τους, και βοηθούν στην εφαρμογή καλών υπηρεσιών σε όλα τα μέλη της κοινωνίας, σε όλα τα μέρη της χώρας.

- ✓ Μια αποτελεσματική στρατηγική θα:
 - Ενσωματώνει τον τακτικό διάλογο που θα περιλαμβάνει ανθρώπους που αντιμετωπίζουν άμεση εμπειρία φτώχειας με τις ΜΚΟ που τους στηρίζουν και ανατροφοδότηση σε τοπικό, εθνικό και επίπεδο ΕΕ, παρακολουθεί την αποτελεσματικότητά της και προσαρμόζεται όπου χρειάζεται για να τη βελτιώσει.
 - Καθιστά δυνατή την αποτελεσματική συνεισφορά στην εκτίμηση **εκ των προτέρων** της πολιτικής και της συνεχιζόμενης εφαρμογής.
 - Συμφωνεί σε **υποχρεωτικές κατευθυντήριες γραμμές και επενδύει σε συμμετοχικές μεθόδους**, χτίσιμο ικανοτήτων και αφύπνιση της συνείδησης συν τοις άλλοις μέσω αμοιβαίας μάθησης.
 - Διασφάλιση ότι **η χρηματοδότηση για τον μη κερδοσκοπικό** τομέα είναι επαρκής και προτεραιοποίηση της πρόσβασης σε πόρους για να ενεργοποιηθούν καινοτόμες και αποτελεσματικές υπηρεσίες για την καταπολέμηση της φτώχειας και του αποκλεισμού.

7. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΔΙΚΑΙΗ ΚΑΙ ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ.

Η οικονομική και η κοινωνική πολιτική πρέπει να είναι αμοιβαίες και βιώσιμες. Προς το παρόν το μακροοικονομικό πλαίσιο συχνά υπονομεύει την υλοποίηση των κοινωνικών δικαιωμάτων και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Μια αποτελεσματική στρατηγική απαιτεί:

- ✓ Να μπει ένα **τέλος στα οικονομικά της «λιτότητας»**, που είναι θεωρητικά αδύναμα και ξεπερασμένα και είναι ελλειμματικές ως προς την ύπαρξη καλών αποδείξεων. Δεν έχει φέρει αποτελέσματα ως προς τη φιλοδοξία της εξισορρόπησης των οικονομικών και της υλοποιούμενης ανάπτυξης, αλλά έχει σοβαρά καταστρέψει τις δημόσιες υπηρεσίες και την κοινωνική συνοχή.
- ✓ Να κάνουμε **την οικονομία εργαλείο** για την προώθηση μακροοικονομικών προτεραιοτήτων για την προώθηση της ευημερίας, την λήξη της φτώχειας και την προώθηση της κοινωνικής και βιώσιμης ανάπτυξης.
- ✓ **Να γίνει εκτίμηση εκ των προτέρων της φτώχειας/ του διανεμητικού αντικτύπου** όλων των πολιτικών για να διασφαλίσουμε ότι συμβάλλουν ενεργά στη μείωση της φτώχειας,

του αποκλεισμού και της ανισότητας και προωθούν την ευημερία και τη βιώσιμη ανάπτυξη.

- ✓ Σε επίπεδο ΕΕ να αντικατασταθεί το **Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης με ένα Σύμφωνο Ευημερίας** που απαιτεί τα κράτη μέλη να φέρουν αποτελέσματα σε κοινωνικές και βιώσιμες προτεραιότητες.
- ✓ **Να μετατροπεί το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο σε ένα Ευρωπαϊκό Εξάμηνο για Κοινωνική και Βιώσιμη Ανάπτυξη** και να διασφαλιστεί η συστηματική και διαφανής υλοποίηση ενός αναθεωρημένου στόχου για τη φτώχεια.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟ

Αυτό το επεξηγηματικό έγγραφο του ΕΑΡΝ πάνω στην πολυθεματικότητα της φτώχειας εκδόθηκε **εκ μέρους της Ομάδας Στρατηγικών Ένταξης της ΕΕ** που έχει δώσει δυνάμεις μέσα στο ΕΑΡΝ για να αναπτύξει θέσεις πολιτικής/ενημερώσεις και αναφορές του Δικτύου. Ένας Κατάλογος με Όρους Αναφοράς για το επεξηγηματικό έγγραφο δημιουργήθηκε από το **Προσωπικό του ΕΑΡΝ** ως βάση για μια 1^η συζήτηση στη συνάντηση EUISG τον Μάρτιο 2019. Ένα προσχέδιο ετοιμάστηκε τότε από την **Katherine Duffy, ΕΑΡΝ UK** και στάλθηκε για γραπτά σχόλια. Έπειτα συζητήθηκε πλήρως στην συνάντηση EUISG τον Ιούνιο, ακολουθώντας ένα ακόμα σχέδιο συζητήθηκε μια τελική εκδοχή, και έπειτα ευθυγραμμίστηκε από τον Συντονιστή Πολιτικής του ΕΑΡΝ με τις θέσεις του ΕΑΡΝ πάνω στις Συστάσεις. Τέλος υιοθετήθηκε ομόφωνα στη συνάντηση EUISG στη Φιλανδία τον Σεπτέμβριο 2019.